



## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Lungu Roman,  
reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de  
Lungu Roman împotriva Olesei Lungu, intervenient accesoriu Banca  
Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, filiala \*\*\*\*\* cu privire  
la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie, și la cererea  
reconvențională depusă de Lungu Olesea împotriva lui Roman Lungu cu  
privire la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,  
prin care s-a respins apelul declarat de Lungu Roman, reprezentat de  
avocatul Jereghi Anatolie și menținută hotărârea din 14 noiembrie 2022 a  
Judecătoria Căușeni, sediul Central,

*(Dosarul nr. 2ra-276/24  
NR.PIGD 2-19043801-01-2ra-19032024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu  
constituie temei de casare a acesteia.

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud: A. Costiuc)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Țurcan, I. Cotruță)

18 februarie 2026

*Textul corespunde originalului*

**Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *Judecătorii*

constată următoarele:

**ÎN FAPT:**

1. La 01 octombrie 2018, Lungu Roman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Lungu, intervenient accesoriu BC „Moldindconbank” SA, filiala \*\*\*\*\* cu privire la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie.

2. În susținerea acțiunii reclamantul a indicat că la \*\*\*\*\* a încheiat căsătoria cu Lungu Olesea. Din conviețuirea în comun cu pârâta au un copil minor: fiica \*\*\*\*\*, născută la \*\*\*\*\*. La început în cadrul familiei au fost prezente relații familiale calde și amiabile, caracterizate prin respect reciproc și dragoste. Ca soț și tată a muncit foarte mult, și-a adus aportul și contribuțiile financiare la maxim în interesul familiei. La moment se află în proces de divorț cu pârâta. Păstrarea în continuare a familiei este imposibilă. Deși, relațiile familiale sunt guvernate pe principiile sprijinului reciproc moral și material, ale fidelității conjugale și soluționării pe cale amiabilă a tuturor problemelor vieții familiale, totuși prezența acestor elemente în cadrul familiei lor, nu se mai atestă. Pe cale amiabilă a fost imposibil de a soluționa cu pârâta problema privind partajarea averii proprietate comună în devălmășie.

3. Din considerentele menționate, cu trimitere la prevederile art.19, art.20 alin.(1) și (3), art.25 alin.(1), (3), (4), art.35 și 37 din Codul familiei, Lungu Roman a solicitat admiterea acțiunii, partajarea averii proprietate comună în devălmășie, în special, a mijloacelor bănești comune acumulate în timpul căsătoriei, aflate la conturile bancare puse pe numele Olesei Lungu la BC „Moldindconbank” SA, filiala \*\*\*\*\*, din str. \*\*\*\*\*, și anume: a sumei de 3000 de Euro, 2000 de dolari SUA și 60 000 de lei MD; atribuirea în beneficiul său a sumei de 1500 de Euro, 1000 de dolari SUA sau echivalentul în valută națională lei MD, precum și 30 000 de lei MD, ce constituie 1/2 cotă-parte din averea proprietate comună în devălmășie a soților dobândită în timpul căsătoriei.

4. La 04 februarie 2020, Lungu Olesea a depus cerere reconvențională împotriva lui Lungu Roman cu privire la partajul averii proprietate comună în devălmășie.

5. În susținerea acțiunii reconvenționale Lungu Olesea a indicat că după înregistrarea căsătoriei au fost depuse la contul bancar deschis la BC „Moldindconbank” SA următoarele mijloace bănești: 2000 de dolari SUA, 5000 de Euro și 80 000 de lei MD. Sumele respective au fost consumate la insistența pârâtului. În timpul căsătoriei a fost procurat automobilul de model „BMW 730 D”, la preț de 13 000 de Euro. La cerința lui Roman Lungu, că nu dispunea de suficienți bani pentru a cumpăra autoturismul, dânsa a extras de pe contul bancar 3000 de Euro, transmițându-i pârâtului. Ulterior, a mai extras 2000 de Euro pentru reparația automobilului menționat.

6. Reclamanta a precizat că automobilul de model „BMW 730 D” este înmatriculat cu numere \*\*\*\*\*, aflat în posesia lui Lungu Roman, constituind un bun mobil ce urmează a fi partajat ca proprietate comună în devălmășie.

7. Astfel, reieșind din faptul că mijlocul de transport, ce constituie proprietate comună în devălmășie, a fost achiziționat la preț de 13000 de Euro ( $13\ 000 \div 2 = 6500$  de Euro), sau în echivalent bănesc convertit în valută națională 126750 de lei MD (1 Euro = 19,50 de lei MD conform cursului oficial al BNM), pârâtului Lungu Roman urmează să-i revină 126750 de lei MD, ce constituie 1/2 cotă-parte proprietate comună în devălmășie.

8. Totodată, Lungu Olesea a menționat că, împreună cu Lungu Roman mai dețin autoturismul de model „Mercedes-Benz 410D”, anul fabricării \*\*\*\*\*, în valoare de 4000 de Euro. Respectiv, 1/2 cotă-parte din costul acestui mijloc de transport, constituie 2000 de Euro sau echivalentul bănesc convertit în valută națională în sumă de 39 000 de lei MD (2000 de Euro  $\times$  19,50 de lei conform cursului BNM). La fel, față de părinții fostului soț au avut o datorie în mărime de 12 000 de lei MD, pe care le-a rambursat-o.

9. Reclamanta a mai notat că de la începutul relațiilor conjugale, Lungu Roman a ascuns de ea toate afacerile sale, ceea ce demonstrează intențiile sale de rea-credință. Afară de aceasta, cererea de divorț a fost examinată de instanța de judecată în absența dânzei, fără a fi înștiințată, aflând despre procesul de judecată cu mult mai târziu. Aflându-se în \*\*\*\*\*, l-a auzit pe Lungu Roman, discutând cu o doamnă, despre divorțul lor. Pe lângă acestea, la momentul adresării în judecată cu acțiune de divorț, copilul lor minor comun avea doar 4 luni, iar la pronunțarea hotărârii despre

desfacerea căsătoriei, copilul nu împlinise niciun 1 (un) an, iar toate aceste împrejurări nu l-au împiedicat pe pârât să insiste la divorț, în lipsa ei, fără ai comunica despre acest fapt.

10. Lungu Roman în acțiunea sa inițială solicită partajarea unor sume bănești, care au fost epuizate complet tot de către acesta în timpul căsătoriei lor, cu excepția depozitului în valută națională în lei MD, dânsa intervenind în acesta având cheltuieli personale pentru întreținerea copilului și al dânsei, întrucât nu dispunea de alte surse de venit.

11. Reclamanta consideră că la caz obiectele partajării proprietății comune în devălmășie sunt bunurile mobile, și anume: automobilul de model „BMW 730 D”, în valoare de 13 000 de Euro, iar 1/2 cotă-parte va constitui suma de 6500 de Euro, sau echivalentul bănesc convertit în valută națională, ceea ce constituie 126750 de lei MD; precum și autoturismul de model „Mercedes-Benz 410D”, anul fabricării \*\*\*\*\*, în valoare de 4000 de Euro, iar 1/2 cotă-parte va constitui suma de 2000 de Euro sau echivalentul bănesc convertit în valută națională în sumă de 39 000 de lei MD. Pe lângă acestea, pârâtul Roman Lungu urmează să-i restituie în natură verigheta la prețul de 16000 de lei, pe care ultimul i-a luat-o ilegal sau echivalentul bănesc al acesteia.

12. Reclamanta a mai precizat că mai sunt și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei cu pârâtul Lungu Roman, la care nu insistă să fie partajate pentru a păstra liniștea în casă, deoarece ultimul permanent o amenință și aplică față de ea forța fizică, chiar și în locurile publice.

13. Consideră că din averea comună în devălmășie urmează să-i fie atribuită suma de 8500 de Euro sau echivalentul bănesc convertit în valută națională ce reprezintă suma de 165750 de lei MD, ceea ce constituie 1/2 cotă-parte, precum și costul verighetei (în situația în care refuză pârâtul să-l restituie în natură) la preț de 16 000 de lei MD, în total 181750 de lei MD.

14. Lungu Olesea a menționat că la întreținerea s-a se află copilul minor comun, \*\*\*\*\*, născută la \*\*\*\*\*, neavând la moment posibilitate de a se încadra în câmpul muncii, și nu dispune de alte surse de venit.

15. În contextul enunțat, Lungu Olesea a solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, respingerea acțiunii inițiale depuse de Lungu Roman, partajarea averii proprietate comună în devălmășie, în felul următor: să se încaseze din contul pârâtului în beneficiul dânsei, în formă bănească, 1/2 cotă-parte din costul automobilului de model „BMW 730 D” (valoarea totală constituind 13 000 de Euro) în sumă de 6500 de Euro sau echivalentul bănesc convertit în valută națională, ceea ce constituie 126750 de lei MD; și 1/2 cotă-parte din costul autoturismul de model „Mercedes-Benz 410D”, anul

fabricării \*\*\*\*\* (valoarea totală constituind 4000 de Euro) în sumă de 2000 de Euro, sau echivalentul bănesc convertit în valută națională, ceea ce constituie 39 000 de lei MD; să se încaseze din contul lui Lungu Roman în beneficiul dânzei a sumei de 16 000 de lei MD ce constituie costul verighetii sau să-i fie restituită în natură, pe care ultimul i-a luat-o ilegal; precum și încasarea din contul lui Lungu Roman în beneficiul ei a sumei de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și taxa de stat în sumă de 150 de lei achitată la depunerea acțiunii reconvenționale, în total 3150 de lei MD cu titlu de cheltuieli de judecată.

#### POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

16. Prin hotărârea din 14 noiembrie 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Central s-a admis acțiunea inițială depusă de Lungu Roman și acțiunea reconvențională depusă de Olesea Lungu. S-a partajat mijloacele bănești în valoare de 3000 de Euro, 2000 de dolari SUA și 60 000 de lei MD, atribuindu-i lui Lungu Roman și Lungu Olesea a câte 1/2 cotă-parte. S-a încasat din contul Olesei Lungu în beneficiul lui Lungu Roman suma de 1500 de Euro, 1000 de dolari SUA și 30 000 de lei MD. S-a partajat contravaloarea automobilului de model „BMW 730 D”, cu costul de 13 000 de Euro și contravaloarea autoturismului de model „Mercedes-Benz 410D”, în valoare de 4000 de Euro, atribuindu-i lui Lungu Roman și Lungu Olesea a câte 1/2 cotă-parte. S-a încasat din contul lui Lungu Roman în beneficiul Olesei Lungu mijloace bănești în sumă de 8500 de Euro. S-a obligat Lungu Roman să restituie Olesei Lungu verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 de lei. S-a încasat din contul lui Lungu Roman în bugetul de stat suma de 5389,54 de lei. S-a încasat din contul Olesei Lungu în bugetul de stat suma de 7204, 54 de lei.

17. Prima instanță a motivat hotărârea constatând că, Lungu Roman și Lungu Olesea s-au aflat în relații de căsătorie, începând cu \*\*\*\*\*. Din căsnicie s-a născut fiica \*\*\*\*\*. La 01 aprilie 2019, prin hotărârea Judecătorei Căușeni, sediul Central, a fost desfăcută căsătoria dintre Lungu Roman și Lungu Olesea. Hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă la 01 mai 2019.

18. La fel, instanța de judecată a stabilit că urmare a încheierii căsătoriei Lungu Roman și Lungu Olesea au acumulat în proprietate următoarele mijloace bănești: 2000 de dolari SUA, 68000 de lei MDL și 5000 de Euro, fapt confirmat de către Lungu Roman și Olesea Lungu, precum și de către instituția financiară BC „Moldindconbank” SA.

19. Cu referire la argumentele pârâtei precum că mijloacele bănești au fost scoase de pe cont bancar în timpul căsătoriei și utilizate la procurarea unui automobil, instanța de fond le-a apreciat ca fiind declarative, probe incontestabile în acest sens nu au fost prezentate.

20. Cu atât mai mult că însăși pârâta Lungu Olesea în cadrul ședinței de judecată a declarat că a sustras aceste mijloace bănești, care se păstrau în monedă națională, după ce a fost informată de către Lungu Roman că deja se află în proces de divorț.

21. Instanța de fond a precizat că nici Lungu Roman nu a cunoscut despre faptul că Lungu Olesea a închis contul de depozit și a ridicat mijloacele bănești.

22. La acest capitol, prima instanță a notat că potrivit informației prezentate de către instituția financiară, Lungu Olesea a ridicat mijloacele bănești la data de 10 iulie 2019, pe când căsătoria a fost desfăcută la 02 mai 2019.

23. Referitor la mijloacele bănești ridicate de Olesea Lungu în valută (în Euro), instanța de judecată a stabilit că acest cont a fost închis la 02 ianuarie 2019 în vederea reparării mijlocului de transport, însă ultima nu a prezentat probe în acest sens, iar Lungu Roman nu a recunoscut efectuarea reparațiilor la automobil.

24. Cu referire la actele anexate la cererea reconvențională, de către Lungu Olesea (la fila dosarului 67-68), instanța de fond a remarcat că acesta reprezintă un deviz estimativ al reparației, însă dacă au fost efectuate în realitate aceste lucrări de reparație, precum și dacă au fost achitate, din dosar nu rezultă.

25. Luând în considerare că mijloacele bănești au fost acumulate în cadrul căsniciei, mijloacele în monedă națională a fost ridicată exclusiv de către Lungu Olesea după desfacerea căsătoriei, fapt confirmat direct de către aceasta, prima instanță a concluzionat de a admite solicitarea lui Roman Lungu cu privire la partajarea mijloacelor bănești în valoare de 60 000 de lei MDL.

26. Cu referire la mijloacele bănești în valută străină, instanța de judecată a constatat că aceste mijloace la fel au fost obținute în căsnicie. Mijloacele bănești au fost ridicate din cont exclusiv doar de către partea pârâtă, or, Lungu Roman nu recunoaște acest fapt, iar Lungu Olesea nu poate demonstra că banii au fost cheltuiți pentru repararea autovehiculului.

27. Având în vedere că nu au fost prezentate probe nici de către o parte despre utilizarea acestor mijloace, instanța de judecată a admis acest capăt de acțiune. La fel, instanța de judecată a stabilit că pe lângă mijloacele

bănești acumulate în timpul căsniciei, în această perioadă a fost procurat și automobilul de marcă „BMW 730 D”, cu numere de înmatriculare \*\*\*\*\*, înmatriculat în \*\*\*\*\*, fapt confirmat atât de Lungu Roman, cât și de către Lungu Olesea.

28. Distinct, instanța de judecată a menționat că în urma admiterii demersului avocatului pârâtei, prin scrisoarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.\*\*\*\*\* din 09 martie 2022, s-a confirmat că Lungu Roman, potrivit extrasului informațional integral al Poliției de Frontieră a intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu automobilul de marcă „BMW 730D” la 07 august 2018, ulterior urmând mai multe intrări și ieșiri cu același automobil.

29. În împrejurările stabilite, instanța de fond a concluzionat că autovehiculul menționat aparține cu drept de proprietate în devălmășie lui Lungu Roman și Olesei Lungu.

30. Cu referire la planul de amortizare a finanțării către „Deutsche Bank” prezentat de către Lungu Roman precum că ar face dovada că autovehiculul a fost procurat în leasing, instanța de judecată a subliniat că prezentul act datează cu 13 februarie 2020, pe când potrivit informației enunțate anterior cu privire la intrările în țară ale lui Lungu Roman, ultimul a intrat în țară cu mașina de marcă „BMW730 D”, la data de 07.08.2018. Mai mult ca atât, potrivit acestui înscris, prima rată urma a fi restituită de către Lungu Roman la 19 decembrie 2018, adică după 4 luni de la data intrării cu automobilul în Republica Moldova.

31. În contextul stabilit, instanța de fond a apreciat ca fiind irelevant respectivul act, care de fapt nu denotă faptul că Lungu Roman ar fi fost finanțat anume pentru procurarea automobilului enunțat.

32. La acest aspect, instanța de judecată a notat că acest presupus credit la fel a fost contractat la 19 decembrie 2018 în timpul căsătoriei lui Lungu Roman cu Lungu Olesea.

33. Cu referire la automobilul de marcă „Mercedes 410D” instanța de judecată a reținut că, potrivit adeverinței eliberate de către Agenția Servicii Publice după Lungu Roman a fost înmatriculat acest mijloc de transport la 25 august 2018, după înregistrarea căsătoriei.

34. Din considerentele enunțate, prima instanță a conchis că acest bun mobil, până la proba contrarie, constituie proprietate comună în devălmășie.

35. Cu referire la solicitarea Olesei Lungu privind restituirea inelului de cununie, instanța de judecată, cu trimitere la prevederile art.22 din Codul familie, a calificat verigheta pretinsă ca bun de uz personal, și cu

toate că, aceasta reprezintă o bijuterie, totuși constituie un bun de uz personal al fiecărui soț, fiind un simbol al uniunii contractate prin căsătoria a două persoane.

36. Prima instanță a concluzionat că, având în vedere că verighetele constituie bunuri personale ale soților, solicitarea pârâtei/reclamante Lungu Olesea cu privire la restituirea pretinsei verighete sau a echivalentului bănesc al acesteia, este întemeiată, cu admiterea acesteia.

37. Cu referire la costul inelului, instanța de judecată a menționat că la fila dosarului 124 a fost prezentată proba care denotă că verighetele cântăresc 20 grame, iar potrivit filei dosarului 82, un gram de aur costă 1000 de lei MDL, astfel costul unei verighete ar constitui 10.000 de lei MDL, în contextul dat instanța de fond a considerat de a admite acest capăt de acțiune, cu dispunerea încasării în acest sens din contul lui Lungu Roman a contravalorii verighetei care a fost ridicată forțat de la Lungu Olesea.

38. În urma constatărilor menționate, prima instanță a concluzionat că atât acțiunea inițială, cât și acțiunea reconvențională, urmează a fi admise.

#### EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL:

39. La 18 noiembrie 2022, Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, a declarat apel (nemotivat), iar la 02 august 2023, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea parțială a hotărârii din 14 noiembrie 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, în partea ce ține de admiterea acțiunii reconvenționale depuse de Lungu Olesea, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii reconvenționale ca neîntemeiată.

40. La 29 noiembrie 2022, Lungu Olesea a declarat apel (nemotivat) împotriva hotărârii primei instanțe.

#### ASPECTE DE PROCEDURĂ:

41. Prin încheierea din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art.369 alin.(1) lit.a) CPC, s-a restituit apelul declarat de Lungu Olesea (f.d.233-236, vol.I).

#### POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL:

42. Prin decizia din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi

Anatolie, și menținută hotărârea din 14 noiembrie 2022 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

43. Instanța de apel a motivat decizia menționând că, având în vedere că în cererea de apel Lungu Roman contestă doar partajul automobilului de marcă „BMW 730 D”, cu numere de înmatriculare \*\*\*\*\*, și a mijlocului de transport „Mercedes 410”, anul fabricării \*\*\*\*\*, precum și a verighetii de căsătorie, instanța de apel a considerat să se expună doar în această privință.

44. Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe că urmează a fi partajată contravaloarea autoturismului „BMV 730D” în sumă de 13000 de Euro și contravaloarea autoturismului „Mercedes 410D” în sumă de 4000 de Euro, atribuindu-i lui Lungu Roman și Lungu Olesea a câte 1/2 cotă-parte, respectiv întemeiat s-a încasat de la Lungu Roman în beneficiul lui Lungu Olesea mijloace bănești în sumă de 8500 de Euro.

45. Instanța de apel a apreciat critic planul de amortizare a finanțării către „\*\*\*\*\*”, prezentat de către Lungu Roman, precum că ar face dovada că autovehiculul „BMV 730D” ar fi fost procurat în leasing, întrucât acest înscris datează cu 13 februarie 2020, iar potrivit informației IPF cu privire la intrările în țară ale lui Lungu Roman anume cu acest automobil, se atestă că apelantul a intrat în țară cu mașina de marcă „BMW 730 D” la 07.08.2018. La fel, potrivit actului anexat nu poate fi remarcat și motivele că ar fi fost creditat Lungu Roman, prima rată urmând a fi restituită la 19 decembrie 2018, mai bine de 4 luni de la data intrării cu automobilul în Republica Moldova.

46. Instanța de apel a dedus că înscrisul prezentat nu probează că Lungu Roman ar fi fost finanțat anume pentru procurarea automobilului enunțat.

47. Totodată, instanța de apel a reținut că acest presupus credit la fel a fost contractat la 19 decembrie 2018, în timpul căsătoriei lui Lungu Roman cu Lungu Olesea.

48. Cu referire la automobilul de marcă „Mercedes 410D”, instanța de apel a menționat că potrivit adeverinței eliberate de Agenția Servicii Publice după Lungu Roman a fost înmatriculat mijlocul de transport „Mercedes 410”, anul fabricării \*\*\*\*\*, la 29 august 2017, după înregistrarea căsătoriei. Respectiv, acest bun, până la proba contrarie, a fost considerat de instanța de apel ca fiind proprietate comună în devălmășie.

49. Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe privind respingerea alegațiilor apelantului Lungu Roman cu

privire la faptul că bunul mobil automobilul de model „Mercedes 410”, anul fabricării \*\*\*\*\*, nu poate constitui obiectul partajului, pe motiv că a fost vândut la data de 25.08.2018, adică până la desfacerea căsătoriei. Or, potrivit informației publicate pe Portalul național al instanțelor de judecată se atestă că acțiunea de desfacere a căsătoriei înaintată de către Lungu Roman a fost depusă la 27 septembrie 2018, ceea ce denotă că ultimul a acționat cu rea-credință, acțiunile acestuia fiind îndreptate în vederea diminuării masei bunurilor supuse partajării, înstrăinând la scurt timp, după înaintarea acțiunii de divorț, respectivul automobil pentru a nu-l supune partajării.

50. Cu referire la dezacordul apelantului Lungu Roman privind restituirea verighetii de cununie sau încasarea contravalorii acesteia în sumă de 8000 de lei, cu trimitere la prevederile art.22 din Codul familie, instanța de apel, la fel ca și instanța de fond, a concluzionat că verigheta constituie un bun de uz personal al fiecărui soț, reprezentând un simbol al uniunii contractate prin căsătorie.

#### EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

51. La 01 martie 2024, Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, a declarat recurs, solicitând casarea parțială a deciziei din 14 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 14 noiembrie 2022 a Judecătoria Căușeni, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea reconvențională depusă de Lungu Olesea să fie integral respinsă.

#### SOLICITĂRILE RECURENTULUI:

52. În susținerea recursului Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, a invocat că instanța de fond și instanța de apel au interpretat eronat legea, contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar hotărârea și decizia curții de apel este una arbitrară, bazându-se în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

53. Atât instanța de fond cât și instanța de apel în mod neîntemeiat au constatat că prețul mijlocului de transport de model „BMW 730 D”, cu n/î \*\*\*\*\*, constituie suma de 13000 euro. Or, potrivit jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, la partajarea unui bun și determinarea sultei care un fost soț i-o datorează celuilalt soț ce primește întregul bun, se ia în cont valoarea lui la data partajului, având în vedere că

pe parcursul căsătoriei soții îl folosesc, iar bunul se uzează și își pierde din valoare (cauza nr.2ra- 69/20).

54. În speță mijlocul de transport de model „BMW 730 D”, cu n/î \*\*\*\*\*, anul fabricării \*\*\*\*\*, a fost procurat la 07.06.2018, la prețul de 6800 de Euro, faptul dat se probează prin propunerea de achiziție prezentată, anexată și cercetată în cadrul ședinței de judecată, astfel că acest mijloc de transport a fost folosit de către soți în perioada anilor de căsătorie fiind supus uzurii, și pierzând din valoare.

55. Recurentul consideră că instanțele de judecată nu au luat în considerare prețul de achiziție al automobilului nominalizat supra, minus uzura acestuia pe perioada de timp cât a fost folosit de către soți în timpul căsătoriei.

56. La fel, nu s-a ținut cont de faptul că automobilul de model „BMW 730 D”, anul fabricării \*\*\*\*\*, nu este înregistrat în Republica Moldova, pentru care nu au fost achitate taxele de import, prin urmare, nu poate fi evaluat în sumă de 13000 de Euro.

57. Referitor la autoturismul de model „Mercedes 410D”, în sumă de 4000 de Euro, recurentul a indicat că acest mijloc de transport a fost procurat înainte de căsătorie cu intimata, de la o persoană juridică, însă din motiv că era instituită măsura de asigurare sub formă de sechestru pe acest mijloc de transport, înmatricularea acestuia a fost posibilă doar ulterior ridicării măsurii de asigurare sechestru. Acest autoturism a fost înstrăinat la 25.08.2018, în timpul căsătorie, iar banii au fost cheltuiți de către ambii soți, din care considerente acest mijloc de transport sau contravaloarea acestuia, nu poate fi supusă partajării, deoarece nu-l mai deține în natură. Mai mult ca atât, banii obținuți în urma înstrăinării automobilului, au fost cheltuiți în familie până la divorț, faptul dat fiind constatat prin adeverința eliberată de Agenția Servicii Publice.

58. Referitor la obligarea să restituie intimatei Lungu Olesea verigheta de cununie sau contravaloarea acesteia în sumă de 8000 de lei, recurentul a menționat că potrivit copieii bonului nr.17, eliberată de salonul de giuvaergii „\*\*\*\*\*”, se constată că dânsul a dat comanda și a procurat 2 verighete cu diametrul de 18,8 mm și 22,10 mm lățime la 02.06.2017, respectiv se atestă că aceste bijuterii au fost procurate de către el înainte de căsătorie (09.08.2017). Intimata în timpul căsătoriei nu a folosit și nu a purtat pretinsa verighetă, prin urmare, reieșind din prevederile art.573 alin.(2) din Codul civil, aceasta nu poate fi catalogată drept bun personal al Olesei Lungu, dar al dânsului procurat din banii săi proprii înainte de

căsătorie, prin ce i se încalcă dreptul de proprietate garantat de art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

59. De asemenea, nu este clar cum instanțele de judecată au determinat care este prețul real al preținsei verighete de către Olesea Lungu or, în certificatul (la care au făcut referire instanțele de judecată) se indică doar prețul unui gram de aur la situația din 04.02.2020. Din acest înscris nu rezultă că SRL „\*\*\*\*\*” deține licență și are activitatea cu metale prețioase.

60. Referitor la mijlocul de transport de model „BMW 730 D”, cu n/î \*\*\*\*\*, anul fabricării \*\*\*\*\*, a fost procurat la 07.06.2018, la prețul de 6800 de Euro, recurentul a notat că acest autoturism a fost procurat în timpul căsătoriei, în leasing, iar suma restantă pentru acest mijloc de transport după desfacerea căsătorie, a fost achitată exclusiv de către dânsul. Faptul dat se constată prin propunerea de achiziție din 07.06.2018 dintre Lungu Roman și SRL „\*\*\*\*\*”, cu sediul str. \*\*\*\*\*, Italia, în baza căruia dânsul a procurat respectivul automobil, prin intermediul societăți de leasing; planul de amortizare nr.\*\*\*\*\* eliberat de către „\*\*\*\*\*” la 13.12.2020, potrivit căruia se constată că dânsul urmează să achite timp de 42 de luni rata lunară în mărime de 222,50 de euro din 19.12.2018 până la 19.05.2022.

61. Referitor la costul mijloacelor de transport, recurentul a indicat că nu este clar cum și în baza căror probe instanțele de judecată au concluzionat că prețul mijlocului de transport de model „BMW 730 D”, cu n/î \*\*\*\*\*, anul fabricării \*\*\*\*\*, care a fost supus partajării, a constituit suma de 13 000 de Euro, în situația în care instanței de judecată i-au fost prezentate probe că la prețul real al acestuia este de 6800 de Euro. Or, astfel de model autoturism, din același an de fabricare și aceeași stare tehnică, amortizare, și care nu este înregistrat în Republica Moldova, pentru care nu au fost achitate taxele vamale de import, nu poate valora suma de 13 000 de Euro, după cum au stabilit instanțele de judecată, or, potrivit art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

62. La fel, recurentul consideră ca fiind lipsită de suport juridic și probatoriu concluzia instanței de apel în privința determinării valorii autovehiculului de model „BMW 730 D”, n/î \*\*\*\*\* și „Mercedes 410 D”, cu n/î \*\*\*\*\*, precum și a costului verighetei de cununie.

63. La caz, instanțele de judecată inferioare nu au pătruns în esența raportului juridic litigios, aplicând și interpretând eronat normele de drept material contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție,

pronunțând o hotărâre și o decizie arbitrară, bazându-se în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

64. În drept, Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, și-a întemeiat recursul pe prevederile art.432 alin.(1) lit.a) și e) din CPC, potrivit cărora recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

65. Curtea Supremă de Justiție, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, a expediat în adresa Olesei Lungu copia recursului declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, comunicându-i despre necesitatea prezentării obligatorii a referinței timp de o lună, iar la depășirea acestui termen va fi decăzută din dreptul de a o prezenta, iar cauza va fi examinată în baza materialelor anexate la dosar, cu toate acestea, intimata nu și-a valorificat acest drept procedural în termenul stabilit de instanța de recurs, și nu a depus referință.

#### LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

66. Articolul 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

67. Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare de la 01 septembrie 2023.

68. În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

69. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

70. În conjunctura enunțată, și având în vedere că, recursul a fost declarat la 01 martie 2024, adică după intrarea în vigoare a modificărilor operate în Codul de procedură civilă, acesta va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

71. Articolul 432 din Codului de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023):

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

72. Articolul 433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: **f) recursul este vădit neîntemeiat.**

73. Articolul 440 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. (2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

#### MOTIVAREA INSTANȚEI:

74. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la *14 noiembrie 2023*, în ședință publică.

75. Din actele cauzei rezultă că copia deciziei integrale (motivate) a instanței de apel a fost expediată la *03 ianuarie 2024*, la adresa electronică a reprezentantului recurentului Lungu Roman, avocatul Jereghi Anatolie, fapt ce rezultă din scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexată la dosar (f.d.24, vol.II).

76. Astfel, recursul declarat la *01 martie 2024* de către Lungu Roman, reprezentat de avocatul Anatolie Jereghi, a fost depus în interiorul termenului prevăzut la art.434 alin.(1) CPC.

77. Din analiza prevederilor legale precitate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

78. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

79. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

80. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

81. Completul de judecată remarcă că articolul 442 alin.(1) din Codul de procedură civilă stabilește că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs.

82. Din analiza recursului declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, rezultă că drept temei de recurs s-au invocat prevederile *art.432 alin.(1) lit.a) și e)* din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), potrivit cărora recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

83. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurentul Lungu Anatolie a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute la art.432 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, nu a stabilit că decizia contestată a Curții de Apel Chișinău este bazată pe o interpretare eronată a legii, că aceasta ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție pe cauze similare.

84. Afară de aceasta, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau cu aprecierea nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o

cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

85. De asemenea, în recurs Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, nu a precizat cu care jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție, pe cauze similare, este contrară decizia contestată, or, expresia „*interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme*” semnifică că în hotărârea judecătorească atacată s-a aplicat legea într-un mod diferit sau chiar opus față de ceea ce Curtea Supremă de Justiție a stabilit constant în deciziile sale anterioare în materia partajării bunurilor proprietate în devălmășie, creând o divergență de practică judiciară, ceea ce poate fi un motiv de recurs pentru a uniformiza interpretarea legii în țară, ceea ce la cazul speței nu se atestă.

86. De altfel, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea cadrului legal aplicabil speței deduse judecării.

87. Dezacordul recurentului Lungu Roman cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

88. Completul de judecată remarcă că art.442 alin.(1) din Codul de procedură civilă expres stabilește că instanța de recurs verifică legalitatea deciziei atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs.

89. Lungu Roman, invocând dispozițiile art.432 alin.(1) lit.a) CPC, nu a menționat cu care jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție care ar da o altă interpretare a legislației naționale în materia partajării bunurilor, sau a altor aspecte de drept invocate în recurs, nefiind constatate nici de instanța de recurs, prin urmare în latura dată recursul este unul vădit neîntemeiat. Completul notează că nici acesta, analizând practica judiciară a Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că actele judecătorești contestate ar fi contrare jurisprudenței acesteia.

90. Cu referire la invocarea art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, recurentul susține că decizia instanței de apel este arbitrară și bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

91. Curtea Supremă de Justiție menționează că în sensul prevederilor lit.e) alin.(1) al art.432 din Codul de procedură civilă, noțiunea

de „hotărâre arbitrară” ori „de apreciere vădit nerezonabilă a probelor” urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

92. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art.432 alin.(1) lit.e) CPC, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este *arbitrară* dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Balliktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

93. Totodată, potrivit art.71 alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

94. Nota informativă la Legea nr.246 din 31 iulie 2023 menționează următoarele: „...Utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nici o motivare pentru deciziile/hotărârile luate, sau când acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători. În esență, la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal). ...”. Iar, în nota de subsol la textul menționat în paragraful precedent, nota informativă aduce mai multe exemple din jurisprudența CtEDO în care hotărârile au fost considerate arbitrare sau bazate pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Nota de subsol menționează următoarele în ceea ce privește cauzele civile: „Exemple de procedură civilă: Respingerea fără o motivare clară a unui recurs într-o cauză civilă și menținerea unei decizii care era în mod clar contrară circumstanțelor cauzei, chiar dacă recurentul indica expres asupra acestei contradicții (*Dulaurans v. France, 2000, § 38*); Refuzul judecătorilor, fără vreun motiv, de a anula ordinul de eliberare din funcție, care era bazat pe un raport de evaluare a performanțelor anulat anterior de aceiași judecători (*Tel v. Turkey, 2017*); Anularea de către instanța de recurs a deciziei instanței de fond (prin care au fost acordate compensații prevăzute

de legislația muncii) fără a explica în vreun fel acest lucru și fără a face referire la lege, care prevedea aceste compensații (*Andelković v. Serbia, 2013; Lazarević v. Bosnia and Herzegovina, 2020*).

95. Din nota informativă menționată rezultă că sintagma „hotărârea arbitrară” urmează a fi definită prin prisma jurisprudenței CtEDO. În jurisprudența sa, CtEDO deseori folosește împreună sintagmele „hotărârea arbitrară” și hotărâre „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”, fără a face o distincție clară între ele. Nota informativă menționează totuși că „la categoria hotărârilor arbitrare ar putea fi atribuite și cele pronunțate cu bună știință contrar legii (în contextul art. 307 Cod penal)”. Rezultă că în cazul hotărârii arbitrare, carența principală vizează încălcarea unei norme legale imperative, adică a unei prevederi normative care nu oferă nicio discreție judecătorului. Lipsa discreției poate rezulta din claritatea textului prevederii normative, fie din practica uniformă și clară de aplicare a normei. Această carență nu se poate datora unei simple greșeli, ci trebuie comisă cu bună știință sau ca urmare a unei erori inexplicabile. Suntem în prezența unor asemenea situații atunci când instanța de judecată adoptă o hotărâre ce contravine unei norme imperative invocate participanții la proces sau de instanța judecătorească ierarhic superioară, fără a explica convingător de ce nu aplică acea normă.

96. Sub acest aspect urmează a fi reținute și constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr.2 din 16.01.2025 (pct.149-150), potrivit căreia pentru a elucida înțelesul textelor contestate (inter alia ”hotărâre arbitrară”), destinatarii pot avea în vedere, inclusiv, sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2), 5 februarie 2015, §62*, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Balliktaş Bingöllü v. Turcia, 22 iunie 2021, §75*, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

97. Din textul recursului nu se constată în mod univoc vreun argument care ar justifica constatarea că decizia instanței de apel ar fi emisă contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de

recurs nu a stabilit din textele hotărârilor contestate, raportate la circumstanțele cauzei.

98. Subsidiar, sintagma „*bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*” se referă în substanță la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

99. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată, îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

100. În speță, recurentul Lungu Roman a indicat drept argument al recursului faptul că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil valoarea bunurilor mobile partajate. La caz, Completul de judecată nu a stabilit că probele au fost apreciate arbitrar sau irațional de către instanța de apel. Prin urmare, acest temei de recurs este vădit neîntemeiat.

101. Completul de judecată nu exclude că o hotărâre judecătorească poate fi atât „*arbitrară*”, cât și „*bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*”, însă fiecare din cele două sintagme urmează a fi invocate și bine argumentate separat.

102. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

103. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, este unul vădit neîntemeiat. Or, recursul respectiv conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior care au fost analizate și apreciate corespunzător de instanța de apel.

104. La caz, lipsește aparența unei încălcări a dreptului recurentului Lungu Roman la un proces echitabil garantat de art.6§1 CEDO.

105. De fapt, motivele recursului se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a

legii, aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, fapt ce nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, soluția emisă de instanța de apel a fost bazată pe probele administrate la dosar.

106. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Lungu Roman conține în esență obiecții de fapt și de drept similare expuse anterior în cererea de apel care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

107. Completul de judecată remarcă că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei contestate și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

108. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

109. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

110. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 11p.141, §39*). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (*a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

111. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie, este vădit neîntemeiat și urmează a fi considerat inadmisibil.

112. În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

#### COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Lungu Roman, reprezentat de avocatul Jereghi Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecătorii

Ion Munteanu

Oxana Parfeni